

Επιμέλεια: **Ηρακλής Κακαβάνης**

Στις 3 Μάρτη 1933, στον απόηχο του εμπρησμού του Ράιχσταγκ και δύο μέρες πριν την πραγματοποίηση των τελευταίων βουλευτικών εκλογών, συλλαμβάνεται από τις ναζιστικές αρχές ο ηγέτης του Γερμανικού Κομμουνιστικού Κόμματος Ερνστ Τέλμαν.

Με τη σύλληψή του βίωσε όλη την φασιστική κτηνωδία στα ναζιστικά μπουντρούμια και στρατόπεδα συγκέντρωσης. Η σύλληψή του και οι ειδήσεις για τα βασανιστήρια που τον υπέβαλλαν οι χιτλερικοί διαδόθηκαν σε όλο τον κόσμο. Εκατοντάδες σωματεία από όλο τον κόσμο, χιλιάδες άνθρωποι και μαζί τους η προοδευτική διανόηση απαίτησαν την απελευθέρωσή του.

Ο Ερνστ Τέλμαν δολοφονήθηκε με εντολή του ίδιου του Χίτλερ στις 18 Αυγούστου 1944 στο στρατόπεδο συγκέντρωσης Μπούχενβαλντ, μετά από 11 χρόνια στην απομόνωση. Βέβαια οι Ναζι ανακοίνωσαν ότι ο Ερνστ Τέλμαν σκοτώθηκε σε αεροπορικό βομβαρδισμό των συμμάχων. Γρήγορα όμως αποκαλύφτηκε η αλήθεια.

Το πώς δολοφονήθηκε ο Ερνστ Τέλμαν περιγράφει κείμενο της Κομσομόλσκαγια Πράβντα» που αναδημοσίευσε ο «Ριζοσπάστης» στις 8/6/1947 (σελ. 3):

ΠΩΣ ΔΟΛΟΦΟΝΗΣΑΝ ΤΟΝ ΕΡΝΣΤ ΤΕΛΜΑΝ

Οι δήμιοι των Ες Ες έκαψαν στο κρεματόριο του Μπούχενβαλντ τον αρχηγό του Κομμουνιστικού Κόμματος Γερμανίας

Στο αμερικάνικο στρατόπεδο Νταχάου δικάστηκαν τελευταία οι Γερμανοί Ες Ες που διηύθυναν το λεγόμενο «εργατικό στρατόπεδο» του Μπούχενβαλντ. Στη δίκη διαπιστώθηκε απόλυτα ότι στο στρατόπεδο αυτό οι κατηγορούμενοι δολοφόνησαν τον αρχηγό του Κομμουνιστικού Κόμματος Γερμανίας Ερνστ Τέλμαν. Ιδού τι κατέθεσαν οι μάρτυρες που ήταν φυλακισμένοι σε γερμανικά στρατόπεδα.

Ο Τσεχοσλοβάκος πολιτικός κατάδικος Βλαδισλάβ Μπισάρ κατέθεσε ότι ο Ερνστ Τέλμαν είχε μεταφερθεί το Μάιο του 1944 στη φυλακή του Μπάουτσεν όπου κρατήθηκε σε απόλυτη απομόνωση. Ακόμη και στον καθημερινό περίπατο έμενε απομονωμένος από τους άλλους. Μεταξύ 13 και 18 Αυγούστου, πριν τη συμμαχική επιδρομή στο στρατόπεδο του Μπούχενβαλντ, ο Τέλμαν

Αριστερά η έκκληση του Ανρί Μπαρμπίς («Ριζοσπάστης» 4/6/1934) και δεξιά η έκκληση του Γκ. Ντιμιτρόφ στον Ρομαίν Ρολλάν («Ριζοσπάστης» 5/6/1934)

μεταφέρθηκε ξαφνικά από τη φυλακή με συνοδεία δικαστικών και αξιωματικών των Ες Ες.

Όπως αποσαφηνίζουν άλλες καταθέσεις, οι Γερμανοί έστειλαν τον Ερνστ Τέλμαν από το Μπάουτσεν στο στρατόπεδο του Μπούχενβαλντ. Τι συνέβη εκεί, μας το πληροφορεί ο Πολωνός πολιτικός κατάδικος Σκόντα: «Στις 17 Αυγούστου 1944 το απόγευμα - καταθέτει ο Σκόντα - ο διευθυντής του κρεματορίου του Μπούχενβαλντ υπαρχηγός των Ες Ες Στόμπε, ύστερα από τηλεφωνική συνομιλία, διέταξε να ανάψουν αμέσως το κρεματόριο γιατί πρόκειται να φτάσει ένα μεταγωγικό». Στις 6 το απόγευμα νέα διαταγή έλεγε να μείνει αναμμένο το κρεματόριο και να κλειστούν στα κελιά τους οι κρατούμενοι. Εν τούτοις ο Σκόντα κατόρθωσε να βγει από το κελί του κρυφά, μέσα από τον υπόνομο του αερισμού και να παρακολουθήσει τι γινόταν έξω από το κρεματόριο. Κατά τα μεσάνυχτα μπήκε στην αυλή ένα μεγάλο αυτοκίνητο από το οποίο βγήκαν τρία πρόσωπα με πολιτική περιβολή. Μεταξύ τους ήταν ένας ψηλός, ασκεπής και μπορούσε να διακρίνει κανείς τη μεγάλη του φαλάκρα. Μόλις μπήκαν μέσα στο κρεματόριο ακούστηκαν τρεις πυροβολισμοί και λίγο αργότερα τέταρτος.

(«Ριζοσπάστης» 30/5/1934)

Κατά την κατάθεση του Σκόντα, στο φόνο πήραν μέρος ο υπασπιστής του διοικητή των Ες Ες Σμιθ και οι συνάλφοι του Γκαστ και Οττο. Παρευρέθησαν ο γιατρός του στρατοπέδου δόκτωρ Σιντλάουσι ο [...] Γκοφτούλτε και οι αρχηγοί των φρουρών Βαρνστέντ και Στόμπε. Οι δολοφόνοι έκαψαν έπειτα με τα χέρια τους το σκοτωμένο. Μετά 20-25 λεπτά εγκατέλειψαν το κρεματόριο και τότε ακριβώς ο Σκόντα άκουσε τον ακόλουθο διάλογο:

- Ξέρεις ποιος ήταν;
- Ήταν ο αρχηγός των κομμουνιστών, ο Τέλμαν.

Την απάντηση έδωσε ο Όττο.

Την άλλη ημέρα ο Σκόντα βεβαιώθηκε ότι το θύμα κάηκε όπως ήταν με τα ρούχα του. Μέσα στη στάχτη μάλιστα ανακάλυψε κομμάτια του ρολογιού του που είχε λιώσει.

Εντύπωση προκάλεσε και η κατάθεση του Γερμανού πολιτικού κατάδικου Βάλτερ Άρνικ που έκανε δουλειές ηλεκτροτεχνίτη στο στρατόπεδο του Μπούχενβαλντ. Χάρη σε αυτό μπορούσε να μπαίνει στο γραφείο του επιτελείου του διοικητή. Στις 28 Αυγούστου 1944 είδε στο δωμάτιο του υπαρχηγού στις κάρτες των θανατικών εκτελέσεων μία κάρτα με το όνομα Ερνστ Τέλμαν. Στα δικαιολογητικά του θανάτου έγραφε «Δράση εχθρού».

Ύστερα, την ίδια ημέρα. Ο Άρνικ άκουσε το διάλογο των υπαξιωματικών Ες Ες Κέλερ και Τούλαρ. Συζητούσαν που να στείλουν την τέφρα του Τέλμαν, γιατί όλοι οι συγγενείς του βρισκόταν στις φυλακές.

Από τις καταθέσεις των Τσέχων, Πολωνών και Γερμανών καταδίκων μπορεί κανείς να

διαπιστώσει θετικά ότι ο Ερνστ Τέλμαν δεν έπεσε θύμα της αεροπορικής επιδρομής των συμμάχων στις 24 Αυγούστου 1944 όπως έλεγε η προπαγάνδα του Γκέμπελς. Δολοφονήθηκε μυστικά από τα Ες Ες στο κρεματόριο του Μπούχενβαλντ.

Η εφημερίδα «Νόιες Ντούτσαντ» της 7 Μαΐου 1947, δίνοντας τις λεπτομέρειες της δίκης του Ερνστ Τέλμαν γράφει:

Μερικοί από τους δολοφόνους έχουν συλληφθεί από τις αμερικανικές στρατιωτικές αρχές και βρίσκονται στη φυλακή. Αν όμως τα αμερικανικά στρατοδικεία δεν μπορούν να δικάσουν τους δολοφόνους του γερμανού ηγέτη, τότε οι δολοφόνοι αυτοί πρέπει να δικαστούν στα γερμανικά δικαστήρια. Η δικαιοσύνη απαιτεί την τιμωρία για το φόνο του Ερνστ Τέλμαν.

* * *

Ο Ερνστ Τέλμαν γεννήθηκε στις 16 Απρίλη 1886 στην Αλτόνα του Αμβούργου. Από το Δεκέμβρη του 1920 μέλος της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Γερμανίας. Ως εκπρόσωπος του κόμματος, πήρε το καλοκαίρι του 1921 μέρος στην Γ΄ Κομμουνιστική Διεθνή, όπου γνώρισε τον Λένιν. Στις 30 Οκτώβρη 1925 εκλέχτηκε πρόεδρος του ΚΚΓ και παρέμεινε σε αυτή τη θέση μέχρι τη σύλληψή του το 1933. Από το 1924 μέχρι το 1933 ήταν βουλευτής του ΚΚΓ στο Ράιχσταγκ.

ΟΙ ΠΙΟ ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΔΙΑΝΟΥΜΕΝΟΙ ΑΠΑΙΤΟΥΝ ΝΑ ΜΗ ΠΑΡΑΠΕΜΦΘΕΙ Ο Σ. ΤΕΛΜΑΝ ΣΤΟ ΛΑΪΚΟ ΧΙΤΛΕΡΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΛΟΝΔΙΝΟ, 20 του 'Οκτώβρη. (Ίδ. υπηρεσία). — Μία σειρά από τις πιο γνωστές προσωπικότητες της 'Αγγλίας απηύθυναν στο Χίτλερ ένα τηλεγράφημα που λέει: «Διαμαρτυρόμαστε ενάντια στην απόφαση να δικάσετε τον Τέλμαν μπροστά στο λαϊκό δικαστήριο. Απαιτούμε γι' αυτόν τα συνηθισμένα νόμιμα δικαιώματα, άνοιχτή διαδικασία, καθώς και το δικαίωμα να εκλεχθεί μένος του ένα ότι ο του νόμιμο δικηγόρος.»

Το τηλεγράφημα αυτό το υπογράφουν: ο γνωστός συγγραφέας Ουέλς, ο Έρλ οφ Λίστσευελ, ο βουλευτής Μπέθαν, ο περιφημος βιολόγος Τζ. Χούζλεϋ, οι επίσκοποι του Μπίρμινγκχαμ και Μπράντφορντ, οι καθηγητές Τάουνεϋ, Μπλάκες, Μπριρλεϋ και Χάλντακ, ο γραμματέας του Κ.Κ. σ. Πόλλιτ και άλλοι.

Στη μεγάλη συγκέντρωση που έγινε στο Κίνγκσουά—Χάιλ για τον Έρνστ Τέλμαν, ο Πρίττ απηύθυνε μία φλογερή έκκληση προς το αγγλικό κοινό:

«Όταν έμεις —είπε— άρχι-

σαμε τον αγώνα μας για τη σωτηρία του Ντιμιτρόφ και των συγκατηγορουμένων του, πολλοί άμφεβαλλαν για τις δυνατότητες επιτυχίας. Και όμως ζει ο Ντιμιτρόφ ακόμα σήμερα ίσα-ίσα χάρη στη δουλειά αυτή. Νομίζω ότι μπορούμε σήμερα να σώσουμε και τον Τέλμαν μ' ένα συναχθέν αγώνα στη χώρα αυτή. Ο αγώνας ενάντια στο φασισμό δημιουργησε πολλούς ευγενείς ήρωες, που βάδισαν θαρραλέα στο θάνατο. Θέλουμε όμως οι ήρωές μας να ζήσουν. Γι' αυτό πρέπει να σωθεί ο Τέλμαν!»

Ο λόγος αυτός του Πρίττ έχει ιδιαίτερη σημασία, όχι μονάχα γιατί είναι ένας από τους πιο επιφανείς «βασιλικούς συμβούλους» της αγγλικής δικαιοσύνης, αλλά επίσης και γιατί σαν υποψήφιος βουλευτής του εργατικού κόμματος, είναι ο πρώτος που παραβαίνει την απόφαση της καθοδήγησης του εργατικού κόμματος, που άπγορεύει στα μέλη του να συνεργάζονται με την επιτροπή για τη βοήθεια των θυμάτων του φασισμού.

(«Ριζοσπάστης» 22/10/1934)

atexnos.gr